

DEMOKRATİK HAKLAR FEDERASYONU

Anayasalar, siyasi iktidarın meşruiyetinin temel dayanaklarıdır ve ancak yine iktidar mücadelesi içerisindeki sınıfsal kuvvetlerin kendi alternatifleriyle biçimlenmektedirler. Ağaların, patronların, devlet bürokratlarının gerici anayasalarına karşı; örgütlü işçilerin, köylülerin, emekçilerin sınıf kuvvetlerinin, öncülerinin programları...

Dünyada olduğu gibi ülkemizde de mevcut anayasanın alternatifini ortaya koyacak bir halk iktidarının muhatapları, ancak bu kuvvetler olacaktır.

Ancak emperyalizme bağımlı yarı-sömürge ve yarı-feodal bir sosyal yapıya sahip ülkemizde, demokratik haklar mücadelesi de doğrudan bir iktidar mücadelesinin parçasıdır. Bu bahisle, DHF'nin yürütmekte olduğu demokrasi mücadelesinin de "anayasa üzerindeki bir tartışmada" savunacağı tek seçenek, sınıf bilinçli işçilerin, köylülerin, emekçilerin ve öncülerinin inşa edeceği demokratik bir halk anayasasıdır.

YDHC

YENİ DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ

ANAYASA TASLAĞI

2010

A-GİRİŞ

B-Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Anayasa Taslağı

I. BÖLÜM: Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde Devletin ve İktidarın Niteliği

II. BÖLÜM: Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Yurttaşlarının Hak ve Yükümlölükleri

III. BÖLÜM: Yasama, Yürütme ve Yargı

IV. BÖLÜM: Uluslar ve Ulusal Azınlıklar

V. BÖLÜM: Dış Politika

VI. BÖLÜM: İ Güvenlik, Savunma ve Ordu

VII. BÖLÜM: evre Sorunu ve Doğal Kaynakların Kullanımı

VIII. BÖLÜM: Kùltür, Sanat ve Spor

Demokratik Haklar Platformu Bülteni-Özel Sayı Ağustos 2010 No:3
Yönetim Yeri: İstasyon Cad. Pınar İşhanı Kat:2 Daire:38 KARTAL Tel: (0212) 238 37 96

BASKI: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cad. 75/2 Güven Sanayi Sitesi B Blok Kat: 1
No: 366 Topkapı/İSTANBUL Tel: (0212) 544 66 34

DEMOKRATİK HAKLAR FEDERASYONU

Demokratik Haklar Federasyonu Şehit Muhtar Mahallesi Süslü Saksı Sokak No:11 Kat:4 Beyoğlu/İSTANBUL
TEL: 0 (212) 243 91 92 e-posta: demokratikhaklarfederasyonu@hotmail.com www.demokratikhaklarfederasyonu.org

YENİ DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ ANAYASA TASLAĞI

A-Giriş

Aylardır ülkemizin gündemini meşgul eden referandum tartışmaları, Anayasa Mahkemesi'nin, geçtiğimiz Temmuz ayında 12 Eylül 1980 Anayasası'nın 26 maddesinde değişiklik öngören kararıyla birlikte, netleşmiş oldu. Buna göre, 12 Eylül Anayasası, 12 Eylül 1980'in 30. yıldönümü gibi manidar bir tarihte, 12 Eylül 2010'da, meclisin hükümet ve muhalefet vitrinlerini süsleyen partilerin bugünlerdeki popüler ifadesiyle "halka götürülecek" (!) Bilindiği gibi anayasalar, günümüzün devletli toplumlarının, uluslarının, temel devlet kurumlarını, yönetim biçimlerini, kişi hak ve hürriyetleri ile toplum ve kamu hukukunu tanımlayan temel belgeleridir. Kimi devletlerde ya-

zılı belge biçiminde bulunan anayasalar kimilerinde de yazısız fakat yüzlerce yıllık geleneklerce şekillenmiş davranış, tutum kalıpları yani birtakım teamüller şekilde vücut bulmaktadır.

Ancak şurası kesindir ki bugünün, yani 21. yüzyılın yaşayan insanların, siyasal rejimlerini ve toplum düzenini belirleyen bu temel belgeler, insanlık ailesinin en erken dönemlerinden bugüne uzanan tarihi tecrübeleri kadar eski bir mirasın üzerine yükselmektedirler.

Dolayısıyla anayasalar, bir ülkenin ve o ülke halklarının, hem tarihi hem de geleceğidir bir bakıma.

Devletlerin, toplumların yaşama düzenlerini, siyasal rejimlerini belirleyen bu temel belgeler, toplumların, ulusların kendi tarihsel geçmişlerinden süzülen ve her daim hâkim konumda olan toplumsal kesimin siyasal erki altında şekillenmişlerdir. Bu toplumsal yasa, günümüz için de geçerlidir: Tarih boyunca, anayasaları, siyasal iktidarı ele geçirenler ve siyasal iktidarı elde tutanlar yazmışlardır.

Bu bakımdan, eğer bugünün gerçeğinde de bir anayasa tartışması yürütsek isek, sadece 26 maddesi üzerine "demokratikleşme" fırtınaları koparılan mevcut anayasanın da kendi geçmiş tarihsel süreci içerisinde, Batılı emperyalist devletlerin anayasalarının, Osmanlı'nın, Selçuklu'nun, Bizans'ın ve hatta ilk çağ Anadolu uygarlıklarının, şehir devletlerinin tarihsel tecrübeleri altında şekillenmiş olduğunu söylemek gerekecektir.

Günümüzden yaklaşık beş bin yıl önce de Anadolu'nun bozkırında toprağın öküzüyle süren Sümerli köylünün ürününe el koyulurken; 2010'da da topra-

ğını işleyen köylünün ürününe, faiz ve kredi borçlarıyla, kotalarla el konmaya devam edilmektedir. Ötesinde, bugün, köylüler, emperyalist tekellerin çıkarları uğruna üretimden koparılmakta ve açlığa mahkûm edilmektedir.

Her iki dönemde de bu düzeni, bu sömürüyü, bu haksızlığı meşrulaştıran, koruyan, itiraz hakkını yok sayan ve dahası, itirazı cezalandıran temel bir belge vardır. İşte anayasa, böyle bir belgedir ve binlerce yıldır, emeğinin hakkıyla, sınırlı birikimleriyle geçinen işçiler, köylüler, emekçiler ve ezilenler, bu belgeler altında ezilmiş, itirazları bastırılmış, zorbalığa ve sömürüye maruz kalmıştır.

Toplumların sınıflara bölünüşünden günümüze, siyasal iktidarı elinde tutan kesimler, anayasaları, toplumsal gelişmenin her yeni ihtiyacına göre düzenlemiş fakat mutlak bir şekilde kendi çıkarlarını önceleyerek, koruyarak ve güvence altına alarak hayata geçirmişlerdir.

Üzerinde yaşamakta olduğumuz siyasal coğrafyanın tarihsel geçmişinden süzülüp gelen anayasa tecrübeleri de bu evrensel toplumsal gerçeklikten muaf değildir.

İşte yine, bu temel belge üzerinde büyük fırtınaların koparıldığı bir süreçten geçmekteyiz.

Bu minvalde, 26 maddesinde değişiklik öngörülen ve bunun da "büyük demokratikleşme hamlesi" olarak lanse edildiği 1982 anayasası da tıpkı önktekiler gibi, biz ezilenlerin anayasası değildir.

Bu anayasaların tamamı, emperyalizmin uşağı ülkemiz ağaları ve patronları ile devlet bürokrasisi tarafından, ezilen milyonları baskı altında tutmak

ve daha fazla sömürmek için yazılmıştır.

Önemle belirtmek gerekir ki bizimki gibi ülkelerde, ağaların, patronların, devlet bürokrasisinin hazırlayıp sunduğu ve uyguladığı tüm anayasalar göstermeliktir. Bu kesimlerin çıkarları açısından ise hiçbir hükmü ve bağlayıcılığı yoktur!

Ağaların ve patronların anayasası, bu kesimlerin çıkarlarına hizmet ettiği ölçüde "demokratiktir". Aksi durumda, yani ezilenler söz konusu olduğunda ise, bugünkü anayasada bulunan "fikir ve düşünce özgürlüğü", "tarım ve hayvancılığın korunması", "işsizleri koruma ve çalışma hakkını gözetme", "çevreyi koruma", "gençleri alkol ve kötü alışkanlıklardan koruma", "sanatı, sanatçıyı koruma" gibi sayısız maddesinin hâlihazırdaki uygulamalarında da görüldüğü gibi, baştan aşağı hükümsüzdür! Gerçek yaşamda bir karşılığı yoktur.

Bugün düzen partilerinin ülkemizin dört bir yanında yankılanan "evet" ve "hayır"ları, "parlak yalanları" bu tarihi gerçeklerle değerlendirilmediği müddetçe, ezilenler, sömürücülere aldanmaktan kurtulamayacaktır.

Bu tarihi gerçeklere rağmen, AKP hükümeti cephesinde, "demokratikleşme", "özgürlükler", "adalet" ve "açılımlar" söylemleriyle sürdürülen ve açıkça Büyük Ortadoğu Projesi'nin ülkemiz için öngördüğü askeri, iktisadi ve sosyal yeniden yapılandırmasının önemli dönemeçlerinden biri olarak görülen anayasa referandumu; beri yanda, CHP, MHP ve diğer düzen partilerince, "AKP karşıtlığı" temelinde ele alınarak, yaklaşan genel seçimler öncesinde, halkın çoğunluğundan yükselen ve esasta da yaşanmakta olan

ekonomik krizden istim alan hoşnutsuzluğu, hükümete karşı güçlü bir hamleyle çevirme fırsatı olarak gündeme girmiş görünmektedir.

Bugün, mevcut sömürü ve zorbalık düzeni içerisinde kendisini var eden düzen partilerinin yansıra, toplumun hemen her kesiminden ve sağdan sola uzanan oldukça geniş bir siyasal yelpazede, farklı çevrelerin anayasa referandumuna ilişkin çeşitli açıklamaları, faaliyetleri kamuoyunun gündemine girmektedir.

Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), ülkemizin tarihi gerçeklerinden kalkınarak düzen partilerinin referandum dalaşını boykot edeceğini aylar öncesinden ilan etmişti. Şimdi, elinizdeki bu belgeyle birlikte, referanduma konu edilen anayasa tartışmaları hakkındaki düşüncelerini daha somut olarak tartışmaya açmaktadır.

Ülkemizdeki demokrasi sorununun ve demokrasi mücadelesinin, doğrudan doğruya bir demokratik halk devrimi sorunu ve mücadelesi olduğunun bilimsel gerçeğine yaslanan demokratik haklar mücadelemiz, elinizdeki Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Anayasa Taslağı belgesiyle birlikte, referandumla gündeme sokulan gerici kamplaşma ve tartışmalara, işçinin, köylünün ve emekçinin cevabını vermektedir.

Referandumun Tartışmalarının İki Yüzü

Kesin bir hükümlerle ifade edilmelidir ki AKP hükümeti, 2000'li yıllarla birlikte, dünya halklarının baş düşmanı Amerika Birleşik Devletleri (ABD) emper-

yalizminin, uygulamasında yeni nitel bir aşamaya geldiği Büyük Ortadoğu Projesi'nin ülkemiz cephesindeki son derece önemli bir operasyonel kuvveti olarak 1990'lı yılların ikinci yarısından itibaren inşa edildi ve ustalıkla tezgâhlanan 2001 krizi akabinde hükümet koltuklarına oturtuldu.

ABD emperyalizmi ve Avrupa Birliği'nin (AB) başını çeken emperyalist merkezler, AKP hükümetiyle birlikte, 12 Mart 1971 ile 12 Eylül 1980 Askeri Faşist Darbeleri marifetiyle önemli mesafeler kat ettikleri ekonomik ve sosyal imtiyazlar alanını şimdi daha kesin adımlarla tamamlamaktadırlar.

Ek olarak, AKP hükümeti, bu emperyalist kuvvetlerin bölge politikalarında, gelişen ve değişen dünya dengeleri içerisinde Ortadoğu'ya yerleşme, yerli sanayi ve tarımı çökertme temelli saldırılarında önemli bir örnek model haline getirildi.

Askeri açıdan ise, bölgesel askeri güçleri, gelişmesi kuvvetle muhtemel devrimci halk hareketleri üzerine sürme veyahut da halkları boğazlaştırma konseptlerinin operasyon kuvvetlerine dönüştürme, güçlendirme sürecinde de ülkemizde, AKP hükümeti döneminde emperyalist kuvvetler, son derece önemli mesafeler kat ettiler.

Bu minvalde AKP hükümeti, kendi hükümet dönemine değin yapılan özelleştirmelerin toplamından daha fazla olan ve iletişim, ulaşım, madenler vb. stratejik öneme haiz kurumlarımızı içeren özelleştirmelere, daha doğrusu ülkemizin doğal kaynaklarını ve emek gücümüzü "peşkeş çekme", "babalar gibi satma" görevlerine başarıyla imza attı.

Öyle ki tarım ve hayvancılık sektörlerinde yaşanan yıkım, tarımsal üretimin

hâkim durumda olduğu ülkemizi, tarihinde yeni bir ilk olan "ithal et"le tanıştıracak düzeye ulaştı. Hububat stokları tartışılır hale geldi.

Üretici köylülüğün, üretim yaptığı sanayi kollarında yaşanan özelleştirmelerle ve geri kalan üreticilerin, üretim sektörlerindeki yabancı tekellerin ülkeye sınırsızca girişleriyle birlikte, üretici köylülüğün tasfiye süreci ciddi ölçüde hızlandırıldı.

Tütün, şeker, fındık ve çay üreticisi köylülüğümüzün bugün içerisine yuvarlandığı çaresizlik, zarar ve yıkım; TEKEL tütün fabrikalarının satışları gibi yaşanan özelleştirmeler gibi, diğer tarımsal sektörlerdeki emperyalist tekelere tanınan imtiyazların bir sonucu olarak ortaya çıktı.

Eğitim, sağlık, sosyal güvence gibi temel haklar alanında da yaşanan özelleştirme, talan ve hak gaspları, bugün biz işçilerin, köylülerin ve emekçilerin yaşamını zindan eden ekonomik yıkım ve sefalet tablosunu derinleştiren, bir avuç zengini daha da varıl hale getiren ve işsizler, yoksullar ordu-sunu katlayan bir tablo ortaya çıkarmıştır.

Parası olmayanın tedavi göremediği, okuyamadığı, sosyal güvencelerinden faydalanamadığı; iş bulabilen şanslı kesimlerin ise düşük ücrete, iş güvencesiz, sigortasız, sendikasız, adeta kölelik koşullarında bir yaşama mahkûm hale getirildiği; işçilerin, köylülerin, gençliğin, kadınların ve ezilen diğer kesimler ile Kürt Ulusu'nun haklı, meşru mücadelesinin bugün daha azgın bir zorbalıkla bastırılmaya, sindirilmeye, tasfiye edilmeye çalışıldığı ülkemizde; AKP hükümeti tüm bu süreci "demokratikleşme" ve "açılım" vaatleriyle hayata geçirmiştir/geçirmektedir.

"Kürt Açılımı", "Roman Açılımı", "Alevi Açılımı", "Demokratikleşme Süreci", "Özelleştirme Atılımı", "Liberal Muhafazakârlık" vb. politikaların hemen tamamı, gelinen aşamada, ortaya çıkardıkları korkunç tabloyla gerçek yüzünü göstermektedir:

Ülkemiz hapishanelerinin, tarihinin en fazla doluluk oranına tanıklık ettiği ve daha fazla hapishanenin inşa edildiği günümüzde; sokaklarda devrimcilerin katledildiği, işçi ve emekçilerin dayaklardan geçirildiği, gaz bombaları ve panzerlerle müdahale edildiği, yeni "terörle mücadele yasası" ve kolluk güçlerinin "silah kullanma" yasalarında yapılan değişikliklerle ekonomik, sosyal, siyasal ve demokratik haklar mücadelesinin mevcuttaki "anayasal hükümleri ihlal etme pahasına" (!) açık şiddetle bastırılmaya çalışıldığı, sendikaların, odaların, federasyonların ve derneklerin tasfiye edilerek sisteme yedeklenmeye gayret edildiği; ezilen, horlanan, yoksullaşan toplumumuzun, ahlaki ve moral değerlerinden uzaklaştığı ve yozlaşmanın, çeteleşmenin arttığı; bunların sonucunda da etnik boğazlaşmalara daha yakın hale getirildiği bir tablo her gün karşımıza yeni trajik örnekleriyle çıkmaktadır.

Zonguldak madenlerinde neredeyse her hafta yaşanan işçi katliamları; dersane ücretini ödeyemediği veyahut sınavı kazanamadığı için intihar eden çocuklar ve gençler; okul masrafları, harç borçları için iş güvencesiz çalışan ve hayatlarını kaybeden üniversite öğrencileri; son dönemde gide-rek artan bir şekilde gündemimize giren ve devlet bürokrasisi ile yerel feodal unsurların karıştığı tecavüz vakaları; TEKEL işçileri şahsında emek ör-

gütlerinde yaşanan atıllık, teslim oluş ve "ihanet"; UPS işçileri şahsında işçi ve emekçilere yönelik yaşanan saldırılar; kot kuşlama işçilerinin göz göre göre yaşadıkları ölümler ile bu gibi sektörlerde yaşanan ve hiçbir devlet güvencesi altında olmayan meslek hastalıkları, kötü çalışma koşulları sonucu ortaya çıkan trajediler... İşte bugünlerde yaşadığımız onlarca olaydan yalnızca birkaç tanesidir.

İşte AKP hükümeti, "demokratikleşme" ve "açılım" aldatmacası adı altında bu büyük yıkım tablosunu ülkemiz emekçilerine dayatmış, büyük çaplı özelleştirme adımlarıyla hayata geçirmiş, emeği ve emeğin demokratik haklarını emperyalizme peşkeş çekmiştir.

Öte yandan, bu yıkıma direnen, işine, ülkesine, emeğine ve geleceğine sahip çıkan demokratik kitle örgütlerini "terör örgütü" ve örgütlü işçiyi, köylüyü, öğrenciyi, kadını, ezileni de "terörist" ilan etmiştir.

Ardından da sendika hakkını arayan işçiye, emperyalist tekellere direnen köylüye, akademik-demokratik hakkı için mücadele eden öğrenciye, konut hakkı için direnen depremzedeye, özgürlük mücadelesindeki kadına, kültürel ve ulusal demokratik hakları için mücadele eden Kürt ulusu, Aleviler gibi azınlık ulus, milliyet ve inanç kesimlerine karşı gözü dönmüş bir zorbalıkla saldırmıştır.

İşte Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin bu kapsamlı ekonomik, sosyal ve siyasi yeniden yapılandırma sürecinde, AKP hükümetinin yeni bir hamlesi olan "Anayasa Referandumu"; ABD ve AB emperyalistlerinin inisiyatifinde yaşanan bu yeniden inşa süreci içerisinde, diğer hâkim sınıf kliklerinin elinde

kalan son mevzileri de düşürme yolunda önemli bir adım olarak ülke gündemine sokulmuştur. AKP'nin gerçek amacı ve hedefi ortadadır: ABD ve AB'ye uşaklık, işçilere, köylülere, emekçilere ve ezilen ulus, milliyet ve azınlıklara daha fazla sömürü ve zulüm!

Bir de değinmeden geçilemeyecek olan ve AKP'nin bu süreçte ziyadesiyle faydalandığı sağ ve sol liberal şürekâdan bahsetmek gerekecektir elbet:

Emperyalizmden, onun uşaklarından, patronlar, ağalar düzeninden medet uman ve biz emekçilerin beynini zehirlemek için maaşa bağlanan bu liberal sülale, "Yetmez ama evet"çi sahtekârlar; AKP'yi süsleyen, yücelten ve bilhassa da sol çığırkanlıklarla AKP'yi "12 Eylül 1980'le hesaplaşmanın mimarı" (!) addeden tüm kesimler; işte bu yıkım tablosunu meşrulaştıran, onun faillerini aklayan ve biz emekçilere, ezilenlere kabul ettirmeye gayret eden, eksenini yitirmiş, safını değiştirmiş ideolojik hasımlarımızdır.

Döneklerin, liboşların, ABD ve AB fonlarından geçinen bu şürekânın tüm gayreti, referandumda, emekçiyi, geçmişte ve bugünde yaşadığı haksızlıkları kullanarak kandırmak ve sömürüye, zulme "evet" dedirtmektir!

Bu kesimlerin ikiyüzlü oyunları, tüm demokrasi hayranlıkları, sevdaları (!) sahtedir. Onlar, AKP ne kadar demokratsa ancak o kadar demokrattır. Tıpkı AKP'nin ancak kendi efendileri olan ABD'nin, İsrail'in ve AB ülkelerinin demokratlığı kadar bir demokrasi anlayışına sahip olduğu gibi.

Referandumun öteki yüzüne dönersek;

Referandumda "Hayır" diyeceğini deklare eden CHP ve MHP ile irili ufaklı

diğer düzen partilerinin itirazlarının da, biz işçiler, köylüler, emekçiler ve ezilenler adına bir "hayır" içermediği aşikârdır.

Ağaların ve patronların mevcut anayasaları veyahut "eklemeli anayasaları", ezilenlere baskı ve sömürden başka bir şey veremez. Öyleyse referandum dalaşının düzen partileri arasında, sömürü düzeninden daha fazla pay kapma kavgası olduğu tespit edilmelidir.

Bunu, AKP'nin bugün icra ettiği ekonomi ve sosyal politikalarına yön veren temel düsturlarını, "hayırcı" düzen partileri için de sorarak hemen anlayabiliriz:

Bu partilerden hangileri özelleştirme karşıtıdır?

Hangileri anti-emperyalist ekonomi ve sosyal politikalar üretebilmiştir?

Hangileri ABD ve AB'nin vesayeti dışında hükümet koltuklarında boy gösterebilmektedir?

Hangileri bu emperyalist haydutların izni ve yönlendirmesi dışında ulusal ve uluslar arası düzeyde bağımsızlıkçı bir duruş sergileyebilmiştir?

Bugüne değin hükümet koltukları lütfedilmiş olanlarından hangileri, işçinin, köylünün, emekçinin, ezilenin lehine en ufak bir adım atmıştır?

Hangisinin hükümet döneminde işçi katliamları, baskılar, zorbalıklar, ölümler, ekonomik krizler eksik olmuştur?

Sorular uzatılabilir, ancak eldeki tek sonuç, bu temel sorulardan da anlaşılacağı üzere hiçbirisidir!

Ne hükümet cephesi ve peşinde sürüklediği "neo-liberal sağ ve sol" şürekâ ne de sözde muhalefet cephesi ve "AKP karşıtlığı" temelinde siyaset

arenasında yer alan kesimler; “Evet” yahut “Hayır”larıyla, ülkemizin içerisinde bulunduğu sömürü ve zulüm gerçekliğinde, halk yararına bir değişime hizmet etmiş olmayacaklardır.

İşçinin, Köylünün, Emekçinin, Ezilenin Alternatifi, “AKP Karşıtlığı” Değil, Kendi Demokratik Düzeninin Propagandasıdır!

Bugün kimi ilerici, demokratik siyasi çevreler ile meslek örgütleri, sendikalar, odalar, federasyonlar ve dernekler de “AKP’ye Hayır” çalışması yürütmektedirler.

DHF, bu yaklaşımları son derece hatalı bulmaktadır.

Bu kesimler AKP hükümeti döneminde yapılan hak gasplarını, sömürüyü ve zulümü değerlendirirken ne yazık ki bu düzenin gerçek niteliğini görememekte ve yine bu düzeninin anayasasından büyük beklentilere girmektedirler. Bu minvalde ürettikleri politikalarla, “AKP elini güçlendirmeye çalışıyor, hayır diyerek AKP’ye engel olacağız” türünden yaklaşımlarla, ezilenleri sisteme yedeklemektedirler.

Bu kesimlerin siyasal ufku, sömürü düzeninin belirlediği “alternatif muhalefet” sınırları dâhilindedir.

Onlar, işçilerin, köylülerin, gençlerin, kadınların, Kürtlerin, Alevilerin özcesi ezilen milyonların yaşadığı baskı ve zulümlerin önünü, mevcut anayasada kimi değişiklikler yaparak almaya çalışmaktadırlar.

Bu kesimler, mevcut “hayırcı” politikalarıyla, gerçekte neye “evet” dedik-

lerinin gayet iyi farkındadır!

Bu kesimler, mevcut sömürü ve zorbalık düzeni içerisinde yaşamaya, sömürü düzenini kabul etmeye, ezilenlerin iktidarından vazgeçmeye, ezilenlerin bilincini bulandırmaya, düzen partileriyle aynı çizgide buluşmaya “evet” demektedirler!

Bu nedenlerden kaynaklı yapılan hata, küçük ve önemsiz değildir.

İşçiler, köylüler, emekçiler ve ezilenler, “sol maskeli düzen savunucularına” karşı da dikkatli ve uyanık olmalıdır.

Çünkü ezilen milyonların canı, kanı üzerine kurulan sömürü ve zulüm düzeninin yasalarının, anayasalarının, adalet anlayışlarının, partilerinin... Mevcut düzenin ve bu düzenden faydası olan kesimlerin çıkarlarını korumak için var olduğu, tarihsel tecrübelerle ve bugünün somut gerçekliğiyle sabittir.

Dolayısıyla bu düzenden ezilenler yararına bir fayda, iyileştirme beklemek, ülkemizin tarihi ve güncel gerçeklerinden, sosyo-ekonomik yapısından ve siyasal rejiminin gerçek niteliğinden bir şey anlamamak demektir.

Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Anayasa Taslağı'nın Niteliği

Anayasalar, siyasi iktidarın meşruiyetinin temel dayanaklarıdır ve ancak yine iktidar mücadelesi içerisindeki sınıfsal kuvvetlerin kendi alternatifleriyle biçimlenmektedirler. Ağaların, patronların, devlet bürokratlarının gerici anayasalarına karşı; örgütlü işçilerin, köylülerin, emekçilerin sınıf kuvvetle-

rinin, öncülerinin programları...

Dünyada olduğu gibi ülkemizde de mevcut anayasanın alternatifini ortaya koyacak bir halk iktidarının muhatapları, ancak bu kuvvetler olacaktır.

Ancak emperyalizme bağımlı yarı-sömürge ve yarı-feodal bir sosyal yapıya sahip ülkemizde, demokratik haklar mücadelesi de doğrudan bir iktidar mücadelesinin parçasıdır. Bu bahisle, DHF'nin yürütmekte olduğu demokrasi mücadelesinin de "anayasa üzerindeki bir tartışmada" savunacağı tek seçenek, sınıf bilinçli işçilerin, köylülerin, emekçilerin ve öncülerinin inşa edeceği demokratik bir halk anayasasıdır.

Ülkemizdeki en meşru, en temel insan hak ve hürriyetleri mücadelesi de ekonomik, sosyal, kültürel, siyasal demokratik haklar mücadelesi de bir demokratik devrim mücadelesiyle, sorunuyla doğrudan alakalı olduğundan; bu bilimsel doğruya yaslanan ve bilimsel doğruların rehberliğinde mücadelesini sürdürmekte olan DHF, elinizdeki önermeyi, boykot ettiği anayasa tartışmaları için kamuoyuna sunmakta ve bugünün gerçeğine, sorunlarına dair yaklaşımımızı tartışmaya açmaktadır.

Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Anayasa Taslağı, işçilerin, köylülerin, emekçilerin, genliğin, kadınların ve ezilenlerin, yeni demokrasi ve devrim mücadelesinin, kolektif, mütevazı bir üründür.

DHF, bu belgenin birçok eksiğinin bulunduğu kati bilinci içerisinde fakat yine bu eksiklerin, toplumların, insanlığın gelişimi, ilerleyişi içerisinde gelişip güçlenecek yeni demokrasi mücadelesiyle birlikte giderileceğine inanmaktadır.

Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Anayasa Taslağı, mevcut düzen içerisinde çözümsüzlük içerisinde olan temel konuların uzunca açıldığı bir belge değildir.

Bu belgede, en özlü ifadeyle, emekçilerin iktidarında, bütün toplumsal kesimlerin hak ve özgürlüklerinin nasıl yaşam bulacağı tarif edilmektedir.

Bu bakımdan, genel meclisin, cumhurbaşkanı ve bakanların, halk meclislerinin, yasama, yürütme ve yargı organlarının, halk ordusunun görevleri, işleyişleri konusunda detaya girilmemiş, nitelikleri hakkında genel bilgiler verilmiştir.

Demokratik haklar ve emekçilerin iktidar mücadelelerinin bugünkü aşamasında, bu belgede ortaya konan genel niteliklerin ötesinde, ilgili kamu kurumlarının, devlet organlarının işleyişleri hakkında detay çalışmalara kalkışmak gerçekçi olmayacaktır.

Dolayısıyla DHF, bahsi geçen organların görevlerinin ve işleyişlerinin, demokrasi ve devrim mücadelesinin gelişimi ve yarının insanlığının toplumsal gerçekleri içerisinde, halk kitleleri tarafından belirlenmesi gerektiğine inanmaktadır.

Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Anayasa Taslağı, tüm insanlığın ilerici, devrimci ideolojisinden beslenen, tarihsel geçmişini ülkemiz ezilenlerinin, sömürülenlerinin bağımsızlık ve sosyal kurtuluş mücadelelerinde yaslayan temel bir nitelik taşıır.

Bu teorik ve pratik miras, Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Anayasa Taslağı'nın en değerli özü ve aynı zamanda gelece ışık tutan fevkalade kıymetli temel niteliğidir.

**İşçilerin, Köylülerin, Emekçilerin, Ezilenlerin
Devrimci Alternatifini Bağımsızlık ve Yeni Demokrasi Mücadelesinde
Yaratalım! Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Anayasa Taslağı'nı
Tüm Ezilenlere Taşıyalım!**

Ezilen milyonlar açısından en geçerli ve tutarlı değişiklik, mevcut anayasanın ve bu anayasanın gıdasını aldığı sömürü ve zulüm düzeninin ortadan kalkmasıdır.

Mevcut düzen, biz işçiler, köylüler ve diğer ezilen kesimlerin ihtiyaçları doğrultusunda şekillenmediği ve gerçekten demokratik bir düzene evriltmediği müddetçe, ezilenler lehine olumlu gelişmeler olmayacaktır.

DHF, yürüteceği çalışmalarla, üzerinde yükseldiği onlarca yıllık deneyim ve tecrübe ile örgütlü işçilerinin, köylülerinin, gençlerinin, kadınlarının, Kürtlerinin, Alevilerinin ve diğer azınlık milliyet ve inanç kesimlerinin... Özcesi tüm ezilen kesimlerin, devrimci demokratik mücadelesine yaslanarak halkın devrimci alternatifini, Yeni Demokratik Cumhuriyet Anayasa Taslağı'nı geniş kitlelere taşıyacak, tartışacaktır.

Bağımsız Bir Ülkede Özgür Bir Halk Olarak Yaşamak için Örgütlenelim!

**YENİ DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ
ANAYASA TASLAĞI**

I. BÖLÜM

Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde Devletin ve İktidarın Niteliği

MADDE 1) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Anayasası, Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin kurucu iradesi olan işçiler, köylüler ve diğer emekçi kesimler ile emperyalizme karşı saf tutmuş ulusal halk kesimlerinin temel kanun belgesidir.

MADDE 2) Toplumsal, siyasal, ekonomik, kültürel yaşamı düzenleyen tüm kanunlar, kurallar, uygulamalar anayasaya uygun olmak zorundadır. Tüm devlet organları, silahlı kuvvetler, politik partiler, kitle örgütleri ve bireyler anayasaya ve kanunlara tabidir. Hiçbir örgüt ve birey, anayasa ve kanunlardan muaf olma ayrıcalığına sahip değildir.

MADDE 3) Çeşitli uluslardan, milliyetlerden ve inanç kesimlerinden, işçilerin, köylülerin, emekçilerin, küçük üreticinin, esnaf-sanatkârların ve emperyalizme karşı mücadelede yer almış tüm kesimlerin demokratik diktatörlüğünün iradesi olan Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Devleti, tam bağımsızdır.

MADDE 4) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Devleti, hiçbir emperyalist devletin, kendi iradesi üzerinde ekonomik, siyasal, askeri tahakkümüne izin vermez. Tam bağımsız siyasi iradesini her şeyin üzerinde tutar. Bu koşul, hiçbir surette çiğnenemez, değiştirilemez.

MADDE 5) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, bilimsel sosyalizm teorisi ve devrimin ilkelerine göre biçimlenir; siyasal rejimi demokratik halk diktatörlüğüdür, kesintisiz biçimde sosyalizme ulaşmayı hedefler.

MADDE 6) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, aşağıdan yukarıya doğru halkın siyasi yönetime katıldığı, söz, yetki ve karar sahibi olduğu, demokratik merkezîyetçiliği esas alan halk meclisleri şeklinde örgütlenir. Yerel meclisler, bölgesel meclisler ve bu meclislerin üzerinde bulunan Demokratik Halk Cumhuriyeti Genel Meclisi, Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin temel karar organlarını oluşturur. Her kademedeki halk meclisleri demokratik seçim usulüyle belirlenir.

MADDE 7) Her bireyin seçme ve seçilme hakkı vardır. Seçme ve seçilme yaşı 18'dir. Bireyin oy verme, geçersiz kullanma ve boykot etme hakkı vardır. Bu hak anayasal güvence altındadır.

MADDE 8) Her düzeydeki halk meclislerinde işçi ve emekçilerin ağırlıklı ve

güçlü temsili garanti altına alınır. Bu amaçla alınan idari tedbirler kanunla belirlenir.

MADDE 9) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde ilerlemenin, sosyalist inşanın, sınıfsız ve sömürsüz bir geleceğin garantisi resmi organlar değil, halk kitleleridir. Proletaryanın ve halkın siyasete doğrudan ve aktif katılımı, seçilmiş veya atanmış devlet organları üzerindeki denetimi hayati önemdedir. Hiçbir yasa, yönetmelik, uygulama hangi gerekçeyle olursa olsun bu ilkeyle çelişemez. Yönetim kademelerinde, devlet organları içerisinde baş göstermesi olası bürokratik yozlaşmalara, gericileşmelere, yeni tipte burjuva anlayışlara karşı, kitlelerin kültür devrimleri yoluyla mücadele etmesi meşrudur.

MADDE 10) Halk, seçtiği temsilciyi görevden alma hakkına sahiptir. Kendisini temsil etmediğini düşündüğü temsilcisini, geri çağırarak görevden alır ve değiştirir. Bu işlemi bulunduğu birimdeki oy çokluğunu sağlayarak yapar. Görevden alma-azletme hakkı tek tek seçilmiş temsilciler için olduğu gibi, her düzeydeki meclisler için de geçerlidir.

MADDE 11) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, "ulusal-bölgesel özerklik" ve yerinden yönetim esasına dayanan bir idari sistemle yönetilir. Buna göre, Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, mahalleler-köyler, ilçeler, iller, bölgeler ve özerk idari birimlerden oluşur. Yerinden yönetim ilkesinin temel unsuru, her düzeydeki halk meclisleridir. Ulusal veya bölgesel statüdeki özerk idari birimler, Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Genel Meclisi tarafından oluşturulur.

MADDE 12) Sınıflı toplumların özel mülkiyet anlayışı, ataerkindir ve ataerki düzen üzerinden kemikleşerek bütünleşmiştir. Ataerkilliği yaşamın her alanında kurumsallaştırmıştır. Bu nedenledir ki, sınıflı toplumlar ile ataerki arasında ayrılmaz, kopartılamaz, soyutlanamaz bir ilişki vardır. İşte bu güç birliği, sınıflı toplumların iktidarını, erkeği kadın üzerinde iktidarlaştırarak güçlendirmiş, kadını ikinci sınıf cins olmaya mahkûm etmiştir.

Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, bu çelişkinin zemininin ortadan kaldırılması için işçi ve emekçileri de kapsayan ataerki düzene karşı köklü bir mücadeleyi esas alır ve bu mücadeleyi yeni demokratik kültür mücadelesinin zorunluluğu olarak yaşamın tüm alanlarında, kurumsal mekanizmalarda, her düzeydeki halk meclislerinde hayata geçirir ve denetler.

MADDE 13) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde tüm ekonomik uygulamalar, adım adım demokratik halk diktatörlüğünden, sosyalizme ulaşmak amacıyla, merkezi planlama dâhilinde hayata geçirilir.

MADDE 14) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin ekonomisi, tüm halkın mülkiyeti anlamına gelen devlet sektörü; işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin kolektif mülkiyetini oluşturan kooperatif sektörü ve milli burjuvaziye ait mülkiyeti tanımlayan özel sektörden oluşur. Ekonomik planlamada tayin edici ve öncelikli olan devlet mülkiyetidir. Özel sektör, sosyalizmi hedefleyen ekonomik planlamaya uymak zorundadır.

MADDE 15) Bütün madenler, su kaynakları, ormanlar ve yasa ile tarif edilen diğer doğal kaynaklar ve zenginlikler özel mülkiyet konusu olamaz, tüm halkın malıdır ve devlete aittir.

MADDE 16) Ekonominin kooperatif sektörü, emekçi kitlelerin kolektif mülkiyetine dayanan bir biçimdir. Devlet kooperatif sektörünün gelişimini teşvik eder, destekler. Gönüllülük esasına dayanan üretim, tüketim ve kredi kooperatiflerinin kurulması için merkezi planlama uyarınca yönlendirir.

MADDE 17) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, köylülerin kendi topraklarına ve diğer üretim araçlarına sahip olma hakkını kanunla korur. Zengin köylülerin ihtiyaçlarından fazla olan toprakları kamulaştırılır. Devlet mülkiyetinde olup işletilmeyen tarıma elverişli araziler üzerinde sosyalist nitelikli üretim çiftlikleri kurulur.

MADDE 18) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, tarım politikasında, tarım ve hayvancılığın gelişmesine doğrudan hizmet eden politikalara öncelik verir.

MADDE 19) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, zanaatkârların gelişimini destekler, zanaatkârları gönüllülük esasına dayanan kooperatiflerde bir araya gelmeleri için teşvik eder.

II. BÖLÜM

Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Yurttaşlarının Hak ve Yükümlülükleri

MADDE 20) Fikir ve ifade özgürlüğü devlet güvencesi altındadır. Fikirsiz farklılıklarından dolayı hiç kimse suçlu ilan edilemez, yargılanamaz ya da cezalandırılmaz.

MADDE 21) Bireyler fikirlerini yayma, devlet politikalarını, toplumu ve dev-

letin her kademesini eleştirme hakkına sahiptir. Bireyler bu hakları doğrultusunda örgütlenebilir, dernek veya siyasal parti kurabilir, yayın çıkarabilir, her türlü iletişim araçlarını kullanabilir ve kamuya açık alanlarda bunların duyurusunu yapabilir. Devlet, bireylerin bu haklarını kullanmaları önündeki her türlü engeli kaldırmakla mükelleftir. Devlet bu hakkı karşı-devrimci olduğu sabit olan kişilere de tanır. Onlar üzerinde de, salt düşüncelerinden dolayı, baskı ve kovuşturmada bulunmaz. Bu hakların kullanılması özel izne tabi değildir. Düşünce ve düşünceyi ifade etme sınırlarını aşarak anayasayı ve demokratik halk iktidarını yok etmeye yönelik zora dayalı eylemler ise yasaktır, cezalandırılır.

MADDE 22) Hiçbir birey, devlet organı veyahut örgüt, bir başkasını herhangi bir dine inanmaya veya inanmamaya zorlayamaz. Her birey, anayasada belirtilen temel hak ve ödevler çerçevesinde kalmak suretiyle, istediği dine inanma ve bunun gereklerini yerine getirme hakkına sahiptir. Devlet, dini inançlar arasında ayırım yapamaz. Siyasal, idari ve ekonomik hiçbir düzenlemede hiçbir din ile hiçbir düzeyde bağ kurulamaz. Bu hakkın eşit ve adil bir şekilde kullanılmasını sağlar, bu hakkın kullanımına dönük baskılara izin vermez ve bireylerin ihtiyaçları doğrultusunda ibadethanelerin açılmasını destekler.

MADDE 23) Bireysel ve toplumsal yabancılaşmaya engel olmak maksadıyla her bireyin sağlık koşulları el verdiği oranda toplumsal üretime katılması esas alınır. İş kazaları ve diğer sağlık problemleri nedeniyle çalışmayacak durumda olanlara, aynı nedenlerle toplumsal üretime sınırlı düzeyde katkı

lanlara ve engelli yurttaşlara ihtiyaçlarını karşılayabilecekleri düzeyde aylık maaş veya ek ücret verilir.

MADDE 24) Kimsesiz ve bakıma muhtaç yaşlılar devlet güvencesi altındadır. Devlet, yaşlıların sosyal pratikten, toplumsal yaşam ve üretimden kopmaması için gerekli tedbirleri almakla mükelleftir.

MADDE 25) Yaşı, sağlığı müsait olan her birey, toplumsal yaşamın bir parçası olarak, ihtiyaçlarını karşılamak için çalışmak ve toplumsal yaşama katkı sunmak zorundadır. 15 yaşından küçük olanların çalıştırılması kesinlikle yasaktır.

MADDE 26) Kadınlar, hamilelikleri süresince, hem kendi sağlıkları hem de çocuğun sağlığı gözetilerek, doğumdan önce ve sonra ücretli izin kullanırlar.

MADDE 27) Çalışma yaşamında ücretler, bireyin ihtiyaçlarını giderebileceği ortalama bir yaşam standardına göre belirlenir. Günlük çalışma saati 7, haftalık çalışma saati 35 saatin üzerinde olamaz. Her yurttaşın yıllık ücretli izin kullanma hakkı vardır. Bu haklar anayasada tanımlı kurallar dikkate alınarak çalışma yasalarıyla düzenlenir. Tüm devlet işletmeleri ve özel işletmeler bu koşullara uymak zorundadır.

MADDE 28) Tüm yurttaşların dinlenme, sosyal kültürel faaliyette bulunma, bilim, kültür, sanat ve edebiyat ile ilgilenme hakkı vardır. Yurttaşların bu hakları, günlük ve haftalık çalışma saatlerinin sınırlanmış olması, yıllık ücretli izin hakkı, il merkezlerinden köylere kadar örgütlenmiş olan sosyal, kültürel faaliyet ve dinlenme ihtiyacını karşılamaya dönük merkezlerin oluşturulması yoluyla karşılanır.

MADDE 29) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, çalışma alanlarının güvenliğini sağlar, işçilerin sağlıklı ortamlarda çalışmalarını güvence altına alır, işçilerin yaşamlarını tehdit eden iş yerlerini sıkı bir denetime tabi tutar ve iş güvenliği olmayan yerleri kapatır.

MADDE 30) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, bireyin çalışma hakkını güvence altına alır. Her birey çalışma yaşına geldiğinde ilgi ve uzmanlık alanı dikkate alınarak, halk meclisleri aracılığı ile işe yerleştirilir.

MADDE 31) İstem dışı olarak işsiz kalan yurttaşlara, bu süre boyunca asgari ihtiyaçları dikkate alınarak maaş ödenir.

MADDE 32) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, toplum yaşamını ve doğal dengeyi bozacak alanlarda iş yeri açılmasına izin vermez.

MADDE 33) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde, sosyalist bilinç ve kültürü geliştiren; araştırmaya, incelemeye, deney ve tartışmaya dayanan, pratikle iç içe, tek bir eğitim sistemi uygulanır.

MADDE 34) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, "halk için eğitim, halk için bilim" anlayışıyla hareket eder. Eğitimin ve bilimin halkın hizmetinde, toplumsal gelişime katkı sunacak şekilde ilerletilmesini güvence altına alır.

MADDE 35) Eğitim kurumlarının denetimi, yerel halk meclisleri, bölge meclisleri ve genel meclis tarafından yapılır.

MADDE 36) Her birey yeteneklerine göre, eğitim almak istediği alanda, eğitim haklarından ücretsiz olarak yararlanır.

MADDE 37) Her birey anadilinde eğitim alma hakkına sahiptir. Kimse ana dili dışında bir dille eğitim almaya zorlanamaz. Diğer diller seçmeli olarak

okutulur. Bilimsel incelemeler, araştırmalar, girişimler ve çalışmalar teşvik edilir, maddi koşulları güçlendirilir.

MADDE 38) Okul yönetimleri; akademisyenler, öğretim görevlileri, personeller ve öğrenciler tarafından demokratik bir şekilde oluşturulur. İlk, orta ve yüksek öğretim kurumları özerk statüye sahiptir. Bu özerk kurumlar eğitimin dengeli yürümesi ve karşılıklı ihtiyaçların giderilmesi amacıyla koordinasyon kurulu oluştururlar. Eğitim sisteminin açığa çıkan bütün ihtiyaçları merkezi yönetim tarafından karşılanır.

MADDE 39) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde bütün sağlık hizmetleri ücretsizdir. Sağlık kuruluşlarının denetimi yerel meclisler, bölgesel meclisler ve genel meclis aracılığı ile yapılır. Sağlık kuruluşlarının bütün ihtiyaçlarını merkezi bütçeden karşılanır.

MADDE 40) Sağlık kuruluşları kendi yönetim kademelerini tüm hastane personeliyle birlikte demokratik bir şekilde oluşturur. Sağlık kuruluşları özerk statüye sahiptir. Sağlık kuruluşları arasındaki eşgüdüm yine bu kuruluşların belirleyeceği koordinasyon kurulu tarafından sağlanır.

MADDE 41) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde, bölgeler ve yereller arasında dengesizlik geliştirilecek şekilde hizmet verilemez; hizmetler her yere ve bütün yurttaşlara eşit şekilde götürülür.

MADDE 42) Şehir içi toplu taşıma ücretsizdir. Ulaşım giderleri merkezi yönetim ve yerel yönetimler tarafından karşılanır.

MADDE 43) Bireylerin seyahat özgürlüğü kısıtlanamaz. Herkes ülkenin her tarafına özgürce gidebilir, konaklayabilir ve ikamet edebilir. Bu hak hiçbir

gerekleşmeye engellenemez.

MADDE 44) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde, bireylerin barınma ihtiyaçları, devlet tarafından karşılanır. Konut hakkı bireyin en temel hakları arasındadır. Kimsenin konutuna hiçbir suretle el konulamaz. Tüm yurttaşların konut sahibi olması merkezi yönetimin ve halk meclislerinin sorumluluğundadır.

MADDE 45) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, kadının toplumsal yaşamdaki yerini birincil planda ele alır. Kadınlar toplumsal yaşamın her alanında erkeklerle eşit haklara sahiptir. Devlet, kadınların zamanlarını daha verimli değerlendirebilmesi ve toplumsal yaşama daha etkin katılabilmesi için gerekli bütün çalışmaları yapar.

MADDE 46) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde, kadın, erkek ve çocuklar birey statüsünde değerlendirilerek, ferdi olarak tanınırlar. Çocukların bakımı 15 yaşına kadar devlet güvencesindedir. Yaşamın her alanında yerleşmelerde, işyerlerinde kreşler, devlet güvencesinde, yaygın ve ücretsiz olarak açılarak anne ve baba üzerindeki çocuk bakım yükü hafifletilir.

MADDE 47) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde kadın ve erkek cinselliğinin pazarlanması kesinlikle yasaktır.

MADDE 48) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde sosyalist bilinçle donanmış devrimci halk gençliği, halkın geleceği ve sınıfsız-sömürsüz bir yaşama ulaşmanın teminatıdır. Gençliğin antiemperyalist, antifaşist, devrimci, enternasyonalist bir bilinçle şekillenmesine özel önem verilir.

MADDE 49) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde devlet, illerden ilçelere

ve köylere dek kuracağı gençlik merkezleriyle, ülke gençliğinin, özgür fikirli, devrimci, sosyalist, özgüvenli, sportif ve sağlıklı bireyler olabilmeleri için seferber olur.

MADDE 50) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde tüm yurttaşlar için düzenli ve kademeli olarak belirlenen tek bir gelir vergisi geçerlidir.

III. BÖLÜM

Yasama ve Yürütme ve Yargı

MADDE 51) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Genel Meclisi, Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin temel yasama organıdır. Genel meclisin başlıca görevleri şunlardır: Anayasada değişiklik yapmak, ilgili komisyonları aracılığıyla anayasanın uygulanmasını denetlemek, anayasaya bağlı her türlü yasayı yapmak ve değiştirmek; orta ve uzun vadeli ekonomik, toplumsal gelişme planlarını her düzeydeki halk meclislerinin katılımını sağlayarak belirlemek; bütçeyi ve bütçe uygulamasının kalemlerini saptamak; ulusal veya bölgesel özerk idari birimler ile her türlü idari birimin kuruluş ve yapısını onaylamak; savaş ve barış konularında karar vermek; Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Genel Meclisi Yürütme Kurulu'nu, cumhurbaşkanını, başbakanı ve kabineyi, Halk Ordusu Yönetim kademesini, Halk Mahkemeleri Genel Başkanı'nı ve diğer üst düzey yetkilileri seçmek; seçilen tüm yetkilileri gerekli hallerde görevden almak.

MADDE 52) Genel meclis üyeleri, temsil ettikleri halk meclislerinin fikirlerini meclis gündemine taşımakla mükelleftirler. Her düzeydeki halk meclisleri, görevini yerine getirmediğini düşündükleri temsilcilerini değiştirme hakkına sahiptir.

MADDE 53) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde yargı sistemi, Yüksek Halk Mahkemesi, yerel halk mahkemeleri ve askeri halk mahkemelerinden oluşur.

MADDE 54) Yüksek Halk Mahkemesi en üst yargı organıdır. Yerel halk mahkemelerinin ve askeri mahkemelerin kararları Yüksek Halk Mahkemesi tarafından denetlenir.

MADDE 55) Yargı önünde herkes eşittir. Kişi hiçbir suretle anayasal zemin dışında eşitsizliğe tabi tutulamaz ve anayasal hakları yok sayılarak ayrımcılığa maruz bırakılamaz. Yargılanan kişi veya kişiler, suçu kanıtlanıp karara bağlanmadan suçlu ilan edilemez, teşhir edilemez.

MADDE 56) Tüm mahkemelerde yurttaşlar, mensup oldukları ulusun sözlü ve yazılı dilini kullanma hakkına sahiptir.

MADDE 57) Suçun cezalandırılmasında tüm şartlar göz önünde bulundurulur ve somut kanıtlarla karara varılır. Kanaate bağlı karar verilemez.

MADDE 58) Ceza maddelerinin uygulanmasında, ilgili yasaların tanıdığı haklar kararın alınıp uygulanmasında yargılanan kişi lehine yorumlanır. Eyleme geçirilmemiş herhangi bir düşünce suç sayılamaz.

MADDE 59) Kişi ya da kişiler mahkemece verilen karara itiraz edebilir. Bu itirazını bir üst mahkemeye yapar. Merkezi düzeydeki mahkemenin verece-

ği karar bağlayıcıdır.

MADDE 60) Hiçbir mahkeme ölüm kararı veremez. İstisna olarak, ölüm cezaları yalnızca savaş hali koşullarında uygulanır. Ölüm cezası kararı, Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Genel Meclisi'nin onayı ile uygulanır.

MADDE 61) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, her suçu yaratan toplumsal, ekonomik bir zeminin var olduğu kavrayışıyla suçu cezalandırmayı değil, bu zemini ortadan kaldırmayı esas alır. Bireyin özgürlüğünün elinden alınmasını, hapsedilmesini verilebilecek en ağır ceza olarak görür ve ancak belirli suçlar ve haller için uygular. Bireyin kimi haklarından mahrum bırakılarak zaaflarından arınmasını ve yeniden toplumsal yaşamın bir parçası olmasını hedefleyen süreci, bir cezalandırma değil dönüşüm süreci olarak tanımlar ve uygular. Kişinin zorunlu olarak hapsedilmesini gerektiren suçlar, haller dışında, halk mahkemesinin hakkında karar verdiği kişi, belirtilen zaman zarfında mahkemenin belirlediği halk meclisinin veya resmi kurumun denetiminde tutulur, toplumsal yaşamdan ve üretim faaliyetinden kopmaması sağlanır, kişinin bu zaman zarfında düşünsel, nitelik bir dönüşüm yaşaması hedeflenir.

MADDE 62) Tutuklu ve hükümlülerin, kültürel, sanatsal, sportif, siyasi ve sosyal faaliyetlerde yer almaları engellenemez, aksine bu faaliyetler teşvik edilir. Tutuklu ve hükümlülerin ihtiyaçları, bağımsız kurullar, halk meclisleri, uzman sosyolog ve psikologlar ile tutuklu temsilcileri tarafından belirlenir ve düzenlenir.

MADDE 63) Tutuklu ve hükümlülerin haber alma, görüş yapma, basın, ya-

yın, iletişim araçlarını kullanma ve cezaevlerindeki diğer haklardan yararlanmaları engellenemez. Tutuklu ve hükümlülere, hiçbir şekilde insanlık onurunu zedeleyecek davranışlarda bulunulamaz.

IV.BÖLÜM

Uluslar ve Ulusal Azınlıklar

MADDE 64) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde, her ne şekilde olursa olsun, ulus ve milliyetler arasında her türlü eşitsizlik, ayrımcılık ve ayrıcalık yasaktır. Çeşitli ulus ve milliyetlerden emekçilerin birliğini zedeleyen her türlü ırkçı, ayrımcı eylem cezalandırılır.

MADDE 65) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, bütün ulus ve azınlık milliyetlerin kendi tarih, dil ve kültürlerini korumalarını, geliştirmelerini garanti altına alır, bu yönde yapılan çalışmalarını destekler. Ulusal bölgesel özerklik ve yerinden yönetim ilkesine göre örgütlenir.

MADDE 66) Her ulus, kayıtsız şartsız olarak kendi kaderini tayin etme hakkına sahiptir. Buna göre, hiç bir ulus zorla tek devlet sınırları içinde tutulamaz, kendi bağımsız devletini kurma hakkı hiçbir gerekçeyle engellenemez. Ulusların ayrılma hakkını kullanması veya birlikte yaşamak istemesi, tamamen ilgili ulusların bağımsız, özgür iradesiyle tayin edilir.

MADDE 67) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Devleti, farklı ulus ve milliyetlerden işçi ve emekçilerin gönüllü birlikteliğini sağlamayı, korumayı ve

geliştirmeyi esas alır.

MADDE 68) Ayrılma isteği, ilgili özerk idari birimin temsilcileri tarafından Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti Genel Meclisi gündemine taşınır. Genel Meclis, konunun, başta ayrılma isteğini bildiren ulusa mensup yurttaşlar olmak üzere tüm halk tarafından tartışılıp değerlendirilmesi için yeterli olacak bir takvim belirler. Bu süreçte her fikrin özgürce tartışılması sağlanır. Bu sürecin sonunda talep referanduma sunulur. Referandumun sonucu belirleyicidir.

MADDE 69) Özerk idari birimlerde, anayasada tarif edilen siyasi sistem (halk meclisleri) ve yargı sistemi (halk mahkemeleri) aynen uygulanır.

MADDE 70) Özerk idari birimler, yerel ekonomi, iç güvenlik, dil, kültür konularında kendi kararlarını alıp uygulama yetkisine sahiptir.

V.BÖLÜM

Dış Politika

MADDE 71) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, sadece ülkemiz yurttaşlarının değil, enternasyonal proletaryanın ortak çıkarları zemininde hareket eder, halklar arasında kardeşliği ve enternasyonal dayanışmayı pekiştiren uluslararası ilişkiler geliştirir.

MADDE 72) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, diğer ülkelerdeki devrimci ve ulusal kurtuluş mücadelelerini destekler.

MADDE 73) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, emperyalist saldırı, işgal ve savaş siyasetlerine karşı amansızca mücadele eder.

MADDE 74) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, kendisini dış dünyaya kapatmaz, iç işlere karışmamak, sınırlara saygı göstermek ve eşit haklara sahip olmak kaydıyla diğer ülkelerle diplomatik ve ticari ilişki geliştirir.

VI. BÖLÜM

İç Güvenlik, Savunma ve Ordu

MADDE 75) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde, iç güvenlik konusu, bir ajan faaliyeti ya da adli bir vaka olarak ele alınmaz. İç güvenlik, doğrudan halk meclislerine bağlıdır. Her halk meclisi, iç güvenliği kendi oluşturduğu güçlerle sağlar. Merkezi yönetim, iç güvenlik üzerindeki denetimi üstlenir.

MADDE 76) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, dış güvenliğini sağlarken halktan aldığı güce dayanır. Halkın çeşitli kesimlerinin gönüllü katılımıyla oluşan Halk Ordusu ve milis kuvvetleri, ülkenin varlığını tehdit eden karşı devrimci odak ve güçlere karşı savunma görevini üstlenir.

MADDE 77) Halk Ordusu, demokratik merkezîyetçilik ilkesine göre yönetilir, konumlanışı ve komuta zinciri bu şekilde işler. Halk Ordusu, üretimin içerisinde yer alan, toplumun hizmetinde olan ve toplumsal ihtiyaçlar söz konusu olduğunda bizzat görev üstlenen bir ordudur. Halk Ordusu'nda, belirli bir maaş sistemi uygulanır.

VII. BÖLÜM

Çevre Sorunu ve Doğal Kaynakların Kullanımı

MADDE 78) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, ülkenin doğal kaynaklarını korur, bu kaynaklar üzerindeki olumsuz etkileri gidermek için yapılan her türlü çalışmayı destekler. Doğal kaynakları sağlıklı ve bilimsel bir planlamayla toplumun ihtiyaçlarına cevap olma temelinde kullanır. Emperyalist tekellerin bu kaynakları kullanmasına izin vermez.

MADDE 79) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, doğayı ve çevreyi tahrip eden, asit yağmurlarına neden olan, iklim dengesizliklerine yol açan nükleer santraller, nükleer silahlar vb. uygulamalara izin vermez, bu doğrultuda yapılan çalışmaları destekler.

VIII. BÖLÜM

Kültür, Sanat ve Spor

MADDE 80) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, kültür ve sanatta "Yüz çiçek yan yana açsın, yüz fikir akımı birbiriyle yarışsın" ilkesini benimser, kültürel ve sanatsal faaliyetleri, halkın eğitilmesi, yeni demokratik kültürün geliştirilmesi, iç ve dış düşmanların alt edilmesi için güçlü bir silah olarak kullanır.

MADDE 81) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, insanlığın bin yıllardır ge-

liştirdiği kültürel mirası sahiplenir. Bu kültürel mirasın genç kuşaklar tarafından tanınması için gerekli çalışmaları yapar. İnsanlığın zengin tarihinin parçası olan her türlü eseri korur ve yenilerine ulaşmak için gerekli çalışmaları teşvik eder. Emperyalistlerin talan ettiği kültürel varlıklarımızı geri almak için çeşitli düzeylerde girişimlerde bulunur.

MADDE 82) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, sanata önem verir, sanatçıyı ve sanatsal çalışmaları destekler, gelişimine katkı sunar, sanatı belli bir kesimin uğraşı olarak görmez, tüm halkın kültür, sanat ve edebiyat ile iç içe olması için gerekli tedbirleri alır.

MADDE 83) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde spor, insanın üretim faaliyetinin bir parçasıdır. Spor, kamusal yaşamın bir parçası olup sağlıklı nesillerin yetişmesi için son derece önemlidir.

MADDE 84) Yeni Demokratik Halk Cumhuriyeti, insan sağlığı ve doğa yaşamına zararlı, spor biçimlerini yasaklar. Mevcut olan spor merkezlerine ihtiyaç olan her yerde yenilerini ekleyerek tüm toplumun hizmetine sunar.